

Եկեք ինձի, բուրդը յոգևած ու քեռնացողուններ,

Գալաթեա 11/28

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

Հոկտեմբեր, 2019թ.
N 9 (115)

Հոդված տեսնում 2009թ. Ճայֆայի

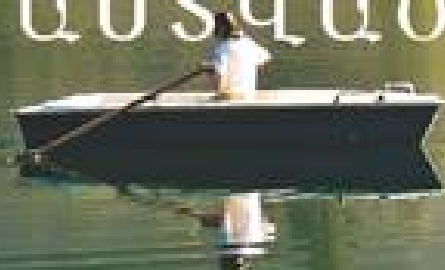

ԱՍՏՎԱԾ ԱՎԵԼԻՆ Է ՏԱԼԻՍ

ԱՍՏԾՎԱԾ ՍԵՐ Է

ՄՈՎՍԵՍԸ՝ ԱՂՈԹՈՂ ՄԱՐԴ

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հոկտեմբեր, 2019թ. Ճ9(115)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՐ

Հրահատ Ամիրբեկյան Աստված ավելին է տալիս.....	1
Հայկ Ամիրբեկյան Աստված սեր է.....	5
Սիմի Թիփիթ Մովսեսը՝ աղոթող մարդ.....	10
Հայկ եղբոր վկայությունը.....	12
Սվետա քույրիկի վկայությունը.....	13
Ջոն Փայփեր Ինչո՞ւ է անհրաժեշտ մտապահել Աստծու Խոսքը.....	15
Նպատակը դիտելով՝ վազի՞ր դեպի վերին մրցանակը.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ քերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԱՄՏՎԱԾ ԱՎԵԼԻՆ Է

ՏԱԼԻՍ

Փառք մեր Տեր Աստծուն, որ Իր գթած ողորմության համեմատ ծագող արեգակը վերից մեզ այցելություն արեց՝ խավարի ու մահվան ստվերի մեջ նստած ժողովրդին լույս տալու ու մեր ոտքերը խաղաղության ճանապարհի մեջ շտկելու: Նա մեզ փրկեց ու սուրբ կոչումով կանչեց ոչ թե մեր գործերին նայելով, հապա՝ Իր նախասահմանությանը և շնորհքին նայելով, որ Քրիստոս Հիսուսով մեզ տրվեց հավիտենական դարերից առաջ, և հիմա հայտնվեց մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի երևալով, որ մահը խափանեց և ի լույս հանեց կյանքն ու անմահությունը՝ Ավետարանի միջոցով: Օրհնյալ լինի Տիրոջ անունը:

Սիրելիներ, ուզում եմ հիշենք Հուդայի Ամասիա թագավորին և տեսնենք, թե Աստված ինչպիսի դասեր է մեզ տալիս Ամասիա թագավորի միջոցով (Բ Մնաց. 25 գլուխ):

Ամասիան քսանհինգ տարեկան էր, երբ Հուդայի թագավոր դարձավ Երուսաղեմում և քսանինը տարի թագավորություն արեց: Նա Տիրոջ առջև քայլեց ուղղությամբ, բայց ոչ կատա-

րյալ սրտով (Բ Թագ.25:2):

Երբ նա իր թագավորության մեջ հաստատվեց, սպանեց ծառաներին, ովքեր դավադրաբար սպանել էին իր հորը, սակայն նրանց որդիներից ոչ մեկին չսպանեց, քանի որ Օրենքում գրված էր, որ որդիները ծնողների մեղքերի համար պատասխանատու չեն, հայրերն էլ՝ որդիների:

Հուդայի թագավորությունը կազմված էր Իսրայելի երկու ցեղերից՝ Հուդայի և Բենիամինի: Ամասիան պատրաստվում էր պատերազմել Եղովմի դեմ (Եղովմ նշանակում է «կարմիր», նրանք Եսավի սերունդն էին): Հուդայի գորքը կազմված էր երեք հարյուր հազար հոգուց: Բացի դրանից, նա հարյուր տաղանդ (մոտ չորս տոննա) արծաթով Եփրեմի ցեղից վարձեց հարյուր հազար հոգի: Բ Մնաց. 25:7-8-ում ասվում է. «Եւ Աստուծոյ մարդ մը եկաւ անոր ու ըսաւ, ով թագաւոր, Իսրայելի գօրքը քեզի հետ չերթայ. քանզի Տէրը.... Եփրեմի որդիներուն հետ, չէ. Բայց եթէ դուն երթալ կ'ուզես, այնպէս ըրէ, ու պատերազմի համար ուժովցիր, բայց Աստուած թշնամիին առջև պիտի կործանէ քեզ.

Յովսէփ Բեքեթ, 2019թ., © Մ 9 (115)

քանզի օգնելու ու կործանելու զօրութիւնը Աստուծոյ ձեռքն է»։ Աստծու մարդու զգուշացումից հետո Ամասիա թագավորն ընկնում է մտքերի մեջ՝ ի՞նչ անել։ Չէ՞ որ չորս տոննա արծաթ էր վճարել... և վերջապես, եթե նրանց չտանի, գուցե թե պարտվի՞։ Ամասիան ասաց Աստծու մարդուն. Հապա այն հարյուր տաղանդ արծաթը, որ ես Իսրայելի տվի, ի՞նչ արվի։ «...ու Աստուծոյ մարդը ըսաւ, **Տերը քեզի անկէ աւելին կրնայ տալ**» (Բ Մնաց. 25:9)։ Եկե՛ք սրան զուգահեռ կարդանք Եփեսացիս 3:20. «Արդ անոր որ կարող է առատութեամբ ընել ամէն բաներէն աւելի՝ զոր մենք կը խնդրենք կամ կը խորհինք, այն զօրութիւնովը որ մեր մէջ կը ներգործուի»։

Եղբայրներից պատմում են մի իրական դեպքի մասին։ Մի երեխա քեռուն խնդրում է սեղանին դրված ափսեից շոկոլադ տալ իրեն։ Քեռին ասում է. «Դո՛ւ վերցրու, տղա ջան»։

Քրոջ որդին հրաժարվում է ինքը վերցնել և նորից խնդրում է քեռուն, որ

ինքը տա։ Քեռին մի բուռ շոկոլադ է վերցնում ու մեկնում է նրան։ Երբ հետաքրքրվում է, թե ինչու ինքը չվերցրեց, զարմիկը պատասխանում է. «Եթե ես վերցնեի՝ մեկ հատ պիտի վերցնեի, իսկ դու շատ կտայիր ինձ»։

Այդպես էլ մեր դեպքում է, եթե մենք Աստծու Խոսքը պահում ենք, Աստված մեզ ամեն բան տալիս է առատապես՝ ավելին, քան մենք կպատկերացնենք։

Աստծու մարդու խոսքերը լսելուց հետո Ամասիան վստահեց Աստծու ասածին և այն հարյուր հազար եփրեմացիներից կազմված զորքը, որ վարձել էր, ետ ուղարկեց իրենց տները։ Այստեղ մենք տեսնում ենք, որ Ամասիան չմտածեց, թե այն հարյուր տաղանդ արծաթը կարող է կորցնել։

Սիրելիներ՛, երբ Ամասիան վստահեց Աստծուն, Տերը նրան ավելցուկով տվեց, և նա ոչ միայն Եղովմին կոտորեց, այլև իրենցից գրավված տարածքները ետ դարձրեց։

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսն էլ ասում է. «...Ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի թե մարդ մը չկայ որ թողուց տուն, կամ ծնողք, կամ եղբայրներ, կամ կին, կամ որդիներ Աստուծոյ թագաւորութեանը համար, որ պիտի չառնէ բազմապատիկ այս ատենին մէջ, և գալու աշխարհին մէջ յաւիտենական կեանք» (Դուկ. 18:29-30)։ Երբ ճշմարիտ քրիստոնյան որևէ բան է թողնում այս աշխարհում, թողնում է ոչ թե

հարյուրապատիկը առնելու համար, այլ՝ Քրիստոսի սիրո համար:

Միբեւոյնք, երբ Ամասիան լսեց Տիրոջ խոսքը, որ Տերը եփրեմացիների հետ չէ, նրանց ետ ուղարկեց, իսկ նրանք իրենց սրտերում խիստ նեղվեցին, վիրավորվեցին և մեծ բարկությամբ իրենց տները գնացին: Հետո եփրեմացիները չկարողացան տանել այդ վիրավորանքը և հարձակվեցին Հուդայի վրա, մոտ երեք հազար մարդ սպանեցին և շատ ավար տարան:

Աստված թույլ տվեց դա, քանի որ Ամասիայի սիրտը խիստ հպարտացել էր: Եղովմացիների նկատմամբ տարած հաղթանակից հետո Ամասիան հպարտացավ, կուռքերը բերեց և սկսեց նրանց երկրպագել: Ինչո՞ւ: Երբ մարդու սիրտը հպարտանում է, Աստծուց խոտորում է և սկսում է դիմել կուռքերին, որովհետև մարդն առանց Աստծու չի կարող մնալ, մի պաշտամունք պիտի ունենա (մարդ, փող և այլն): Օրինաց գրքի 8:14-18 խոսքերում այսպես է ասված. «Չ'ըլլայ որ

սիրտդ հպարտանայ, և քու Տեր Աստուածդ մոռանաս... քու Տեր Աստուածդ յիշես, քանզի հարստութիւն ստանալու համար քեզի ոյժ տուողը ան է...»: Ինչով սիրտդ լիքն է, նրանից էլ խոսում ես, սիրով ես լցված՝ սերն է խոսում, ատելությամբ՝ ատելությունը, հպարտությամբ՝ հպարտությունը և այլն:

Երբ Ամասիան հպարտացավ, «Տերոջ բարկութիւնը Ամասիայի վրայ բորբոքեցաւ, և անոր մարգարէ մը դրկեց՝ ըսելով, դուն ինչո՞ւ փնտռեցիր այն ժողովուրդին աստուածները՝ որոնք չկրցան իրենց ժողովուրդը քու ձեռքէդ ազատել: Ու երբ անոր հետ կը խօսէր, թագաւորը ըսավ անոր, Միթէ քեզ թագաւորի խորհրդակա՞ն դրին. լո՛ւտ կեցիր, չըլլայ որ քեզ զարնեն: Եվ մարգարէն լռեց ու ըսաւ. Աղէկ գիտեմ՝ որ Աստուած որոշել է քեզ կորսնցնել, որովհետև իմ խրատս մտիկ չընելով՝ այդ բանը ըրիր» (Բ Մնաց.25:15-16):

Եվ հետո Ամասիան թուրք ուղարկեց Իսրայելի թագավոր Հովասին ու առաջարկեց հանդիպել: Տեսե՛ք, թե ինչ արհամարհական պատասխան տվեց Հովասը Ամասիային. «...Լիբանանի փուշը Լիբանանի եղևնափայտին պատգամ դրկեց՝ ըսելով, Քու աղջիկդ իմ տղուս կին տուր, բայց Լիբանանի մէջ եղող դաշտի գազանը անցաւ, ու փուշը կոխկռտեց» (Բ Մնաց. 25:18): Ամասիայի սիրտն այնքան էր հպար-

Եղովմեցիք, 2019թ., №9 (115)

տացել, որ նա պատերազմեց Իսրայելի հետ ու պարտվեց, վերջում էլ իր իսկ ժողովուրդը նրա դեմ դավադրություն կազմակերպեց, ու նրան սպանեցին: Եվ այս ամենը եղավ Աստծու ճամփից խոտորվելու և կոտորեցին երկրպագելու հետևանքով:

Հիմա ի՞նչ դասեր պիտի քաղենք այս պատմությունից: Հիշենք, որ Հին Կտակարանում գրված ամեն բան մեզ համար որպես օրինակ է գրված:

Ինչո՞ւ Իսրայելի զորքը այդքան բարկացավ:

- *Երևի մտածեցին, որ պատերազմ գնալու դեպքում ավար կբերեին:*

- *Երևի մտածեցին՝ ո՞վ է այդ Հուդայի թագավորը, որ իրեն ավելի սուրբ է տեսնում ու ասում է, թե Աստված իր հետ է, իսկ մեզ հետ չէ: Եվ սա նրանց համար նվաստացում էր (այսպիսի դեպքերը բազում են Սուրբ Գրքում):*

Առակաց 18:14 խոսքն ասում է.

«Մարդուն հոգին իր հիւանդութեանը կը համբերէ. բայց վիրաւորուած հոգին ո՞վ կրնայ մխիթարել»: Վիրավորված հոգուն մխիթարելը շատ դժվար բան է: Ես չգիտեմ ինչով կարելի է սիրտը մխիթարել: Վիրավորանքը և Ամասիա թագավորի սրտի հպարտությունը դրդեց իսրայելցիներին, որ հարձակվեն Հուդայի վրա:

Առաջին դաս: Եթե մենք գիտենք, որ Աստված տվյալ մարդու հետ չէ, պետք չէ նրա հետ միավորվել ո՛չ աղոթքով, ո՛չ գործով:

Երկրորդ դաս: Պետք չէ մեկին ասել «Դու ինձ հետ մի՛ արի, քանի որ ես քեզնից սուրբ եմ»: Դա խիստ վիրավորական է, և հայտնի չէ, թե ինչպես կարելի է մխիթարել այդ հոգուն:

Երրորդ դաս: Եթե մենք որոշել ենք մի սխալ բան անել, սակայն լսում ենք Տիրոջ հորդորը և ետ ենք դառնում մեր որոշումից, Աստված օրհնում է մեզ ու շատ ավելին է տալիս, քան մենք կարող ենք պատկերացնել:

Ինչպե՞ս է լինում, որ մենք մարդուն հավատում ենք, բայց երկիրն ու երկինքն ստեղծող Աստծուն չենք հավատում:

Ուրեմն վստահենք Աստծուն ու հավատանք, որ Նա առատապես կտա՝ ավելին, քան պատկերացնում ենք:

Հրահատ Ամիրբեկյան

Ա Ս Տ Վ Ա Ծ Ս Ե Ր Է

Սիրելիներ, Ա Հովհ. 4:7-12-ում շատ պարզ ասվում է, առաջ Աստված է մեզ սիրել, ու ոչ թե մենք՝ Նրան: Երբ Տերը Պետրոսին հարցնում էր՝ դու սիրո՞ւմ ես Ինձ, դա ավելի հասկանալի կարելի էր ասել. «Պետրո՞ս, դու տեսար, որ Ես քեզ սիրում եմ ու ճանաչեցիր Իմ սերը»: Տիրոջն ուրանալուց ու դառը ապրումներից հետո, երբ Պետրոսն իրեն տեսնում էր անհավատարիմի ու դավաճանի կարգավիճակում, նա նաև տեսավ, որ Աստված Հայր է, քանի որ միայն հայրը կարող է ներել իր զավակի ցանկացած արարք ու շարունակել սիրել որդուն:

Սերը Աստծու բնությունն է: Մենք հայրական սիրո մասին կարող ենք տեսնել նաև Դավիթ թագավորի մոտ, չէ՞ որ Դավիթն Աստծու սրտի համեմատ մարդ էր (Գործք 13:22): Աբիստողոմի դեմ ճակատամարտի գնալիս Դավիթն ասաց. «Ինձի համար Աբիստողոմ պատանիին խնայեցէք» (Բ Թագ. 18:5): Չկար մի բան, որը Աբիստողոմի օգտին խոսեր, նա բոլորովին թշնամի էր դարձել Դավթին: Դավիթ թագավորը նշում է այն միակ հանգամանքը, որի պատճառով պիտի խնայվեր

Աբիստողոմը. դա իր հայրական սերն էր Աբիստողոմի նկատմամբ: Եվ երբ գալիս են աստտամբության ընթացքի մասին Դավթին հայտնելու, միակ հարցը, որն այդ պահին հուզում էր Դավթին, Աբիստողոմի ողջության հարցն էր: Ու երբ թագավորը իմացավ, որ Աբիստողոմը պատերազմում զոհվել է, բարձրացավ վերնատուն, լացում էր ու չէր հանգստանում: Նա ասում էր. «Որդյա՜կ իմ Աբիստողոմ, որդյա՜կ իմ Աբիստողոմ»:

Սիրելի՛ ժողովուրդ, երբ մենք ճանաչում ենք Աստծուն, աճում ենք Նրա սիրո մեջ, իսկ երբ չենք ճանաչում՝ դառնում ենք կրոնական:

Թովմասյան, 2019թ., № 9 (115)

Ցանկացած մարդ, երբ ինչ-որ մեկի հետ հարց է ունենում, նրա հետ վերաբերվում է այնպես, ինչպես ճանաչում է: Օրինակ բերենք Մատթ. 25:14-30-ում գրված առակը: Հեռու երկիր գնալուց առաջ տերն իր ծառաներին տարբեր քանակով տաղանդներ տվեց. մեկին՝ հինգ, մեկին՝ երկու, մեկին՝ մեկ, որպեսզի գործի մեջ դնեն ու շահույթ բերեն: Ետ դառնալուց հետո, երբ հաշիվ էր պահանջում նրանցից, մեկ տաղանդ ստացած ծառան ասաց. «...Տէ՛ր, գիտէի որ դուն խիստ մարդ մըն ես, չսերմանած տեղէդ կը հնձես ու չցանած տեղէդ կը ժողվես: Ուստի վախճալով՝ գացի ու քու տաղանդդ գետնին տակ պահեցի»: Այս ծառան լավ չէր ճանաչում իր տիրոջը և դրա համար էլ անհոգ գտնվեց, շահույթ չբերեց, վախեցած ու տաղանդը գետնի տակ պահեց: Մեր և Աստծու հարաբերությունը կախված են նրանից, թե մենք ինչպես ենք ճանաչում Նրան՝ որպես սիրող Հա՞յր, որ իր Որդուն տվեց մեր մեղքերի համար, թե՞ մի Դատավոր, որ սպասում է, թե մենք ինչ մեղք կգործենք, որ դատի մեզ: Մենք Աստծուն սիրում ենք թե ոչ՝ երևում է նրանից, թե մենք Աստծուն ո՞ւմ ենք նմանեցնում: Եթե մենք Նրան սիրում ենք, ուրեմն մենք հավատքով տեսել ենք Նրա սերը ու ճանաչել Նրան որպես սիրող հայր:

Գրված է, որ Աստված մեզ հավիտենական սիրով սիրեց: Մենք չենք կարող նշել որևէ պատճառ կամ մեր կողմից արված մի լավ բան, որի համար Աստված մեզ սիրեց: Չէ՞ որ Նա մեզ հավիտենական դարերից առաջ է սիրել (Բ Տիմ.1:9-10): Նրա սերը մեր նկատմամբ չպետք է կապել մեր բարի գործերի ու այն բանի հետ, իբր թե մենք «լավն ենք ու բարի», դրա համար էլ Աստված մեզ սիրում է: Երբ մենք Աստծուն ճանաչում ենք, մեր սիրտը գրավվում է Նրա սիրով, ու հավատքով տեսնում ենք Նրան որպես մեզ անսահման սիրող Հայր, ու այդ սիրուց էլ մեր մեջ ծնունդ է առնում սերն ու վստահությունը Նրա նկատմամբ:

Ու ոչ մի բան չի կարող մեզ զատել Նրա սիրուց: «Ասով սերը մեր վրայ կատարեալ կ'ըլլայ, որպէս զի համարձակութիւն ունենանք դատաստանին օրը.... ....Մենք զանիկա կը սիրենք, վասն զի առաջ անիկա մեզ սիրեց» (Ա թուղթ Հովհ. 4:17-19):

Եբրայեցիս թղթի 1-ին գլխում կարդում ենք, որ շատ կերպերով ու շատ մասերով Աստված խոսել է հայրերի հետ մարգարեներով, իսկ այս վերջին օրերում Իր Որդիով խոսեց: Այսինքն՝ Հիսուսը հայտնեց ու բացեց մեզ Աստծու սիրո էությունը: Նա անսահման սիրող Հայր է ու արդար Աստված: Հիսուսի խաչը Աստծու սիրո ու Նրա

արդարության պահանջն էր, որն անհրաժեշտ էր փրկության գործը կատարելու համար:

Սիրելիներ, որքան մեծ էր Քրիստոսի սերը, որ նույնիսկ այն ժամանակ, երբ մարդիկ խաչում էին Նրան, Նա խաչի վա աղոթում էր ու ասում. «Հայր, ների՛ր նրանց, քանզի չեն հասկանում, թե ինչ են անում»:

Երբ Հիսուսը հարություն առավ, Նա լուր ուղարկեց աշակերտներին և ասաց. «Գնացե՛ք ասե՛ք իմ աշակերտներին և Պետրոսին, որ Ես գնում եմ Իմ Հոր մոտ ու ձեր Հոր մոտ»: Բայց ո՞վ հավատաց Նրա տված լուրին, և Տիրոջ բազուկը ո՞ւմ հայտնվեց: Բ Կորնթ. 3:4-5-ում կարդում ենք. «Եւ այսպիսի վստահութիւն ունինք մենք Աստուծոյ վրայ Քրիստոսի ձեռքով...»: Այս վստահությունը, որ քրիստոնյան ունի Աստծու հանդեպ, Քրիստոսի շնորհով է: Փառք Նրան հավիտյանս հավիտենից: Երբևիցե գոհացե՞լ ենք Նրանից

այ բանի համար, որ ճանաչել ենք Նրան որպես Հայր: Միայն Ինքն էր, որ ճանաչում էր Հորը և ճանաչել է տալիս նրանց, ում կամենում է: Բ Կորնթ. 4:3-6-ում կարդում ենք. «Իսկ եթէ մեր ատեալանը ծածկուած ալ է, կորսուածներուն մէջ ծածկուած է: Որոնց մէջ այս աշխարհի աստուածը անհաւատներուն միտքերը կորցուց, որպէս զի Քրիստոսի փառաց ատեալանին լոյսը անոնց վրայ չծագէ, որ է Աստուծոյ պատկերը»: Այսինքն՝ Ավետարանի լույսն Աստծու պատկերն է, որ ծածկված է անհավատներից: «...Վասն զի Աստուած որ հրաման ըրաւ խաւարէն լոյս ծագել՝ ինք մեր սիրտերուն մէջ ծագեց՝ Աստուծոյ փառաց գիտութեան լոյսը տալու համար Յիսուս Քրիստոսի անձովը»: Վերևում մենք նշեցինք, որ Աստծուն ճանաչելու պատճառով ենք մենք Նրան հավատում, վստահում, պաշտում, և տեսնելով Նրա սերը մեր հանդեպ՝ մենք էլ Իրեն ենք սիրում:

Հիմա ինչպե՞ս պիտի մենք ճանաչենք Նրան, որպեսզի անհաղորդ չմնանք Նրա սիրուն: Հով.17:3-ում ասվում է. «Եվ այս է յաիտենական կեանքը, որ ճանչնանք քեզ միմիայն ճշմարիտ Աստուածդ, և Յիսուս Քրիստոսը զոր Դուն ղրկեցիր»: Տեսե՛ք, թե ի՞նչ արեց Աստված այս բանի համար, որ մենք ճանաչենք Նրան. «Վասն զի

Երկրորդ հրահանգ, 2019թ., © N 9 (115)

Աստուած որ հրաման ըրաւ խաւարէն լոյս ծագէ՝ ինք մէր սիրտերուն մէջ ծագեց՝ Աստուծոյ փառաց գիտութեան լոյսը տալու համար Յիսուս Քրիստոսի անձովը»։ Գրված է. «Աստուած որ հրաման ըրավ խաւարէն լոյս ծագել», այսինքն՝ Աստված կամեցավ, որ խավարը չմնա մեր սրտերում, ու լոյս լինի, և Ինքը սրա համար հրաման տվեց։ Մեզ թվում է, թե մենք ենք աղոթքներով խնդրել, աղերսել, որ մեր սրտերում խավար չլինի։ Ո՛չ, դա այդպես չէ, Ինքն է հրամայել, որ մեր սրտերի մէջ լոյս ծագի։

Եկե՛ք տեսնենք լոյս ծագելու կամենալն ու հրամանը և մտածենք՝ մի՞թե այս երկրի վրա լոյսի մի փոքր աղբյուր կար, մի՞թե մեր սրտերը խավար չէին, ու որևիցե բարի բան կամ լոյսի նշույլ կա՞ր արդյոք մեր մէջ։ Ո՞վ ի կատար ածեց լոյս ծագելու հրամանը։ Ոչ թե ես կամ դու, այլ Ինքը մեր սրտերի մէջ ծագեց՝ Աստծու փառաց գիտության լոյսը տալու համար։

Փառք Նրան հավիտյանն հավիտենից, որ Ինքը կամեցավ, Ինքը հրամայեց ու Ինքն էլ ծագեց մեր խավար սրտերի մէջ՝ Հիսուս Քրիստոս անձով մեզ Աստծու փառքի գիտությունը ճանաչեցնելու համար։

Ո՞րն է Աստծու փառքը և ի՞նչ է նշանակում ճանաչել Աստծու փառքը։ Երբ Մովսէսը ցանկացավ Աստծու փառքը տեսնել, Տէրը նրան ասաց, որ

նրա առաջից կանգնի Իր ողջ բարությանը (Ելից 33:22-23)։ Տեսնել Աստծու բարությունը, ճանաչել Նրա սերը՝ նշանակում է, որ Քրիստոսը մեր մէջ ծագել է և տվել է մեզ այդ հնարավորությունը՝ տեսնել Աստծու սերն ու բարությունը։

Սիրելիներ, մենք պետք է տարբերենք մեր սերը Աստծու սիրուց ու իմանանք, որ Աստծու նկատմամբ մեր սերը ծնվել է Աստծու սիրուց։ Երբ մենք մեր հայացքներն ուղղենք Քրիստոսի խաչին՝ կտեսնենք Նրա սերը, որ երբ մենք Նրան խոցում էինք, Ինքը մեզ համար աղոթք էր անում ու ասում. «Հա՛յր, ների՛ր նրանց, քանի որ չեն հասկանում, թե ինչ են անում»։ Նա մինչև վերջ սիրեց մեզ։ Պետրոսն ուրանալուց հետո տեսավ Քրիստոսի սերը, դրա համար էլ կարող էր ասել. «Տե՛ր, Դու գիտես, որ քեզ սիրում եմ»։ Հովհաննէսը տեսավ, դրա համար էլ այսքան պատմում է Նրա սիրո մասին։

Ովսէն 4:1-ում կարդում ենք. «Տէրոջը խոսքը մտիկ ըրէք, ո՛վ Իսրայէլի որդիներ, քանզի Տէրը երկրի բնակիչներուն հետ վեճ ունի։ Քանզի երկրի վրայ ճշմարտութիւն չկայ ու ողորմութիւն չկայ ու Աստուծոյ գիտութիւնը չկայ։ ...Իմ ժողովուրդս գիտութիւն չունենալուն համար բնաջինջ եղաւ...»։ Այստեղ ասված գիտությունը մեր գիտեցած գիտություններից ոչ մեկն էլ չէ,

սա Աստծուն ճանաչելու գիտությունն է՝ ճանաչողությունը: Ժողովուրդը գիտություն չունենալու համար բնաջինջ եղավ, և այդ պատճառով Տերը վեճ ունի երկրի բնակիչների հետ, որ ճշմարտություն չկա, ողորմություն չկա և Աստծու գիտությունը չկա: Եթե մենք Աստծուն ճանաչեինք, կտեսնեինք Նրա սերը, մենք էլ կսիրեինք Նրան, ու երկրի վրա և՛ ճշմարտություն կլիներ, և՛ ողորմություն:

Վերջում ուզում եմ ձեզ հետ տալ մի անհանգստացնող հարց. ո՞ւմ եք դուք լսում: Այսօր ամենուրեք գովազդ է՝ փողոցներում, հեռուստատեսությամբ, ինտերնետով: Հիշո՞ւմ եք, սատանան դրախտի պարտեզի մեջ սկսեց խոսել Եվայի հետ ու ներկայացրեց չարի և բարու գիտության ծառի պտուղների առավելությունները, ինչով էլ կասկած ներմուծեց Աստծու սիրո նկատմամբ, և դա եղավ խոսքով: Եվայի և սատանայի երկխոսությունը հղի էր չարությունով:

Այսօր ո՞ւմ ենք մենք լսում: Մի՛ լսեք այն ամենը, ինչն Աստծու սիրո նկատմամբ կասկած է սերմանում: Այդպիսի

բան ասողը գող ու ավագակ է, որ եկել է գողանալու քո և Աստծու միջև հաստատված սիրո և վստահության կապը:

Մենք բոլորս էլ կարող ենք պատկերացնել, որ ավագակ ու հափշտակող մարդիկ կարող են թաքուն մտնել մեր տուն և հափշտակել գույքն ու գումարը: Սա ոչինչ, ամեն բան կարելի է վերականգնել, սակայն երբ մեկը, որը բարեկամի անուն ունի, գալիս նստում է քո գավակի կողքին ու սկսում թաքուն նրան տրամադրել ծնողների նկատմամբ, որպես թե նրանք «բարիքից» զրկում են իրեն, սա արդեն ոչ թե բարեկամ է, այլ թշնամի, այդպիսի մարդու խոսքերից հետո երեխան կարող է կասկածել հոր սիրուն: Այսպիսի «բարեկամը» այն գող ավագակից ավելի վատն է, քանի որ մտնում է քո երեխայի հոգու աշխարհն ու աղտոտում այն՝ կասկած մտցնելով իր ծնողի սիրո նկատմամբ. դա է թշնամին: Երբ այդ կասկածն ու անհավատությունը մտնում է որևէ մեկի սիրտը, նա ինքն է լքում հոր տունը, կորցնում է Աստծուն ճանաչելու լույսը:

Սիրելիներ, հավատա՛նք Տեր Հիսուս Քրիստոսի Ավետարանին, քանզի Ավետարանն է Աստծու գործությունը բոլոր հավատացյալների փրկության համար: Ամեն:

Հայկ Ամիրբեկյան

Թող լինի Բաքի լուր, 2019թ., №9 (115)

ՄՈՎ ՍԵ ՍԸ՝ ԱՂՈԹՈՂ ՄԱՐԴ

Ողջ պատմության ընթացքում Աստծու մեծ մարդիկ բոլորը վարժվել ու սպառազինվել են աղոթքի դպրոցում: Մովսեսն ընդգրկվեց աղոթքի դպրոցում ու դարձավ հոգով հզոր: Պատմության մեջ քչերն են ունեցել Աստվածաշնչում Մովսեսին տրված գնահատականները՝ Տիրոջ ծառա (ԲՕրինաց 34:5), Իսրայելի մեծագույն մարգարե (ԲՕրինաց 34:10), Աստծու բարեկամ (Ելից 33:11), երկրի վրայի բոլոր մարդկանցից ամենահեզը (Թվոց 12:3):

Սակայն նման գովասանքի Մովսեսն արժանացել է միմիայն աղոթքի դպրոցն ավարտելուց հետո: Մովսեսի կյանքը կարելի է բաժանել երեք քառասնամյա շրջանների: Առաջին շրջանը նա անցկացրել է Եգիպտական դպրոցներում՝ սովորելով այնտեղ գանազան հմտություններ: Աշխարհի առջև նա դարձավ հզոր մեկը՝ գորել պետության ուժեղագույն զինվորական միավորներից մեկի հրամանատարը:

Այնուամենայնիվ, Մովսեսն անկարող էր օգնել իր հայրենակիցներին: Աստծու մարդ դառնալուց առաջ նա պետք է գար այն համոզման, որ իր մարդկային ուժն ու կարողությունը

բնավ չեն կարող իր եղբայրներին ու քույրերին ազատել գերությունից: Մովսեսը մի Եգիպտացի սպանեց ու սարսափած փախավ Մադիամի երկիր: Հզոր զինվորականը աղքատ հովիվ դարձավ: Շատ բաների սեփականատերը սնանկացավ, և ճիշտ այդ ժամանակ Աստված հանդիպեց նրան: Աստված Իր թագավորությունը կառուցում է ոչ թե մարդու զորության վրա, այլ՝ խոնարհ սրտերում:

Աստված օրհնում է ձախողման ու պարտության համը ճաշակած, խոցված սրտերը: Նա օգտագործում է աննշան մարդկանց՝ այն մարդկանց, ովքեր սովորել են, որ իրենց կյանքերում Աստված է դառնում ամեն բան՝ միմիայն այն ժամանակ, երբ իրենք դառնում են ոչինչ:

Անապատում պարտություն կրած Մովսեսի միջոցով Աստված ավելին կարող է անել, քան՝ Եգիպտոսում ապրող ուժեղ ու զորավոր Մովսեսի միջոցով: Աստված որոնում է Իր երեսը փնտրող, կոտրված սիրտ ունեցող մարդկանց: Եվ աղոթքը Նրան ճանաչելու լավագույն միջոցն է:

Այս գիտությունը Մովսեսին հասանելի եղավ իր կյանքի երկրորդ շրջանում: Քորեք լեռան վրա Աստծու

հետ հանդիպելուց հետո նա ամբողջովին փոխվեց: Նա այլևս չկրեց իր գավազանը, քանի որ արդեն կրում էր Աստծու գավազանը: Գործում էր ոչ թե ուժով ու զինվորական ռազմավարությամբ, այլ Աստծու զորությամբ ու իմաստությամբ: Նա արդեն ապավինում էր ոչ թե իր անձին, այլ լեռան վրա հանդիպած Աստծուն: Իսրայել ազգի հաղթությունն ու ազատագրումը Աստծու հետ անմիջական հանդիպման արդյունքն էր:

Յուրաքանչյուր սերնդի կարիքը աղոթող մարդիկ են: Եկեղեցու հաղթության ամենահզոր միջոցը վերափոխված կյանքն է: Աշխարհը

Քրիստոսին է դառնում ոչ թե «ուժեղ ու զորավոր», այլ Աստծու նշանն իրենց սրտերում ունեցող մարդկանց միջոցով:

Աղոթքն Աստծու դրոշմն է: Մենք բնավ չենք կարող ներգործել աշխարհի վրա, եթե Տիրոջ դրոշմը չունենանք: Մեր ներսի մարդու վրա Աստծու դրոշմի առկայությունը հաղթանակ կրերի եկեղեցուն, համայնքին ու ազգին:

Պետք է սովորենք, որ հաղթանակը ծնվում է մեր ծավալած ծնկներից:

Մենի Թիփիթ

«Աղոթքի գործունը» գրքից

Մորս խրատը Տիրոջը գտնելու միջոց եղավ

Մի քարոզիչ հետևյալը պատմեց. «Ուսանողական տարիներից, երբ ճամփորդում էի մորս հետ, վերջապես քաջություն ունեցա նրան ասելու.

-Մա՛յր, այլևս Աստվածաշունչ չեմ կարդալու: Շատ դժվար ու անհասկանալի բաներ կան նրա մեջ: Այնքան հակասություններ կան, որ չեմ կարող ըմբռնել:

Մայրս ժրպտաց ու պատասխանեց.

- Որովհետև միանգամայն այլ կերպ ես կարդում:

- Ինչպե՞ս այլ կերպ: Կարդում եմ բնագրից թարգմանվածը:

Մայրս ասաց.

- Հիշո՞ւմ ես, որ պատերազմի պատճառով հեռու էիր տնից: Մոտերկու տարի գրում էի քեզ տան անցուդարձի մասին: Նամակներիդ մեջ նշում էիր, որ շատ բաներ հասկանալի չեն. տնից հեռու գտնվելով՝ չէիր կարող հետևել տան անցուդարձին, քանզի, ինչպես ինքդ էիր ասում, մեր կյանքը լրիվ փոխված էր: Աստվածաշունչն էլ մի նամակ է, կենդանի Աստծու նամակը՝ ուղղված քեզ: Եթե չես հասկանում, սխալը քո՝ մեջ է: Ուրեմն հեռու ես երկնային Հորից, դրա համար էլ չես հասկանում:

Մորս խրատը Տիրոջը գտնելու միջոց եղավ»:

Թեկոնե՝ Թեկոնե, 2019թ., © N 9 (115)

ՀԱՅԿ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

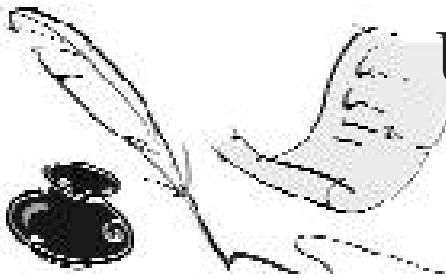
Տարիներ առաջ երագումս տեսա ավագ եղբորս մահը: Եկեղեցում խնդրեցի, որ աղոթեն եղբորս համար: Աղոթքից անցավ մի քանի օր, և մեծ եղբայրս եկավ ու վկայեց, որ Աստված հրաշքով իրեն ազատել է մահից: Նա պատմեց, որ ուշ երեկոյան, երբ անձրևոտ եղանակին աշխատանքից տուն վերադառնալիս է լինում, մի երիտասարդ կանգնեցնում է իր մեքենան: Երբ եղբայրս կանգնում է, մինչ երիտասարդի նստելը ծառի տակից դուրս են գալիս ևս երկու հոգի և վազքով նստում են մեքենան: Նրանք, եղբորս սպառնալով, ստիպում են, որ մեքենան վարի իրենց նշած ուղղությամբ: Ճանապարհին բարձրաձայն որոշում են, որ շատ լավ մեքենա է, և վարորդին սպանելով կարող են տիրանալ մեքենային:

Եղբայրս Տիրոջ մասին միշտ լսել էր, և հենց այդ պահին սկսում է աղոթել Աստծուն: Երիտասարդները անդադար հայիոյում և սպառնում են եղբորս: Եղբայրս հասկանում է, որ իր միակ հույսը մնացել է Աստված: Հենց այդ ժամանակ նա մեքենայի միջից տեսնում է, որ հեռվից ինչ-որ սպիտակ լույս է երևում: Նա խնդրում է Աստ-

ծուն, որ դա մեկ այլ մեքենա լինի և իրեն ազատի ավազակների ձեռքից: Երբ լույսը մոտենում է, պարզվում է, որ մեքենա է: Հենց այդ պահին եղբորս մեքենան կանգ է առնում խափանման պատճառով. շարժափոկը չի պտտվում: Ավազակների բարկությունը բորբոքվում է: Այդ ժամանակ, երբ դիմացից եկող ավտոմեքենան մոտենում է եղբորս մեքենային, նա հասցնում է դուռը բացել և կանգնեցնել այդ մեքենան: Եղբայրս տեսնում է, որ վարորդը մի գեղեցիկ, հաղթանդամ երիտասարդ է: Երբ եղբայրս նրանից օգնություն է խնդրում, նա իջնում է մեքենայից: Ավազակները, նրան տեսնելով, վախեցած բղավելով անմիջապես փախչում են՝ առանց ետ նայելու: Եղբայրս այդ տեսնելով ուրախանում է, և երբ շրջվում է, որ շնորհակալություն հայտնի երիտասարդին, տեսնում է, որ ոչ մի մեքենա և ոչ մի մարդ այդտեղ չկա: Աստված Ինքն էր հայտնվել Իր մեծ ողորմությամբ և փրկել եղբորս: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Հայկ եղբայր

Արագածի մարզ, գյուղ Ագարակ

ՄՎԵՏԱ ՔՈՒՅՐԻԿԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

1982 թվականին իմ առաջնեկի ծնվելու ժամանակ ես արյունահոսել էի, և ինձ ներարկել էին սխալ արյուն: Իմ արյան կարգը բացասական է, իսկ ինձ ներարկել էին դրական արյուն, ինչի պատճառով ես հետագայում կորցրեցի չորս երեխա՝ երկու աղջիկ և երկու տղա: Երեխաներս ծնվում էին, ապրում ընդամենը մեկ շաբաթ կամ մեկ ամիս ու մահանում:

Երբ գնացի արյան փոխներարկման ինստիտուտ՝ արյունս ստուգելու, բժիշկը զարմացավ, որ այդքան բանից հետո ողջ եմ մնացել: Նա ասաց. «Աղջիկ ջան, քեզ Աստված է պահել: Իմ ընկերը, որ բժիկ-պրոֆեսոր էր, նույն խնդիրն էր ունեցել, և նրա կյանքը փրկել չկարողացանք»:

1989 թվականի հունվարի 13-ին, երբ ես դեռ չէի ապաշխարել, ինձ վիրահատեցին: Անալիզի պատասխանը եղավ «չարորակ ուռուցք»: Բժիշկը ամուսնուս ասել էր, որ ինձ տուն տանեն, քանի որ ինձ քսան օրվա կյանք է մնացել: Այդ ժամանակ ես ընդունեցի քսան ճառագայթային թերապիա և վեց կուրս քիմիաթերապիա: Տանը Հիսուսի նկարն ունեի, ամեն օր համբուրում էի և լաց էի լինում,

խնդրում էի, որ աղջկաս որք չթողնի: Մի օր էլ աղոթքից հետո, քնած ժամանակ իմ անունը լսեցի, կարծես մեկն ինձ կանչում էր: Արթնացա և տեսա, որ իմ սենյակն ամբողջությամբ լուսավորված էր: Տերն ինձ իմ անունով կանչեց, և իմ շուրթերից դուրս եկավ «Հիսուս» անունը, կարծես ծանոթություն լիներ: Ուրախությանս չափ չկար այն մտքից, որ Աստված ինձ իմ անունով գիտի:

Հետո ինձ վկայեցին Աստծու Խոսքը և ասացին, որ կա մի տեղ, որտեղ հավաքվում են հավատացյալները, և ես կարող եմ գնալ, ինձ համար այնտեղ կաղոթեն: Ես մասնակցեցի հավաքություններին, այժմ եկեղեցու անդամ եմ: Գիշեր ու ցերեկ փառք եմ տալիս Կենդանի Աստծուն:

2014 թվականին թոռնիկիս ոտքի ծավոդ հատվածում նկատեցինք ուռուցք: Ծնողները, որ եկեղեցու անդամ են, երեխային տարան բժշկի: Ոտքը նկարել էին ու ասել, որ պետք է վիրահատեն: Բժիշկը վիրահատության օր էր նշանակել: Մի քանի անգամ, երբ ծնողները թոռնիկիս տարել էին վիրահատության, բժիշկը տեղում չէր եղել:

Թեկոսեմ Բեկեթ, 2019թ., ԾՄ 9 (115)

Ճամբար գնալիս ես թռնիկիս հետս տարա: Նա վեց տարեկան է: Ճամբարում եղած օրերին նա անդադար երգում էր. «Տերն է իմ բաժինը»: Դիլիջանի Սասուն եղբորը խնդրեցի, որ երեխայի համար եկեղեցին աղոթի:

Երեկոյան հավաքույթից հետո, երբ բարձրացանք մեր սենյակ, թռնիկս ուրախ-ուրախ ասաց. «Տատի՛կ, տե՛ս, ոտքիս ուռուցքը չկա»: Ես փառք տվեցի մեր ամենակարող Աստծուն և հացկացա, թե ինչու ամեն անգամ, երբ երեխային տանում էին բժշկի, նա տեղում չէր լինում. մենք ունենք Կենդանի Աստված, ու պետք է մեր հույսը

դնենք Ամենակարող Աստծու վրա: Բյուրավոր փառքեր մեր Կենդանի Աստծուն:

Փոքրիկ թռնիկիս՝ 3 տարեկան Հովհաննեսի կյանքում նույնպես Աստված փառավորվեց: Ավտոտնակում խաղալիս ավտոմեքենայի մարտկոցը շուռ էր տվել: Ամբողջ ծծմբաթթուն թափվել էր վրան: Երբ մոտեցա, հագուստը քայքայվել էր, հատակը նույնպես սպիտակել էր: Արագ-արագ հագուստները հանեցի, և... փա՛ռք մեր Աստծուն, մարմնի վրա անգամ հետք չկար: Աստծու սերը մեծ է մեր կյանքում:

Սվետա քույրիկ, Շենգավիթի տարածք

ԱՂՈԹՔԻ ՈՒԺԸ

Խնդրեցեք և կտրվի ձեզ, որոնեցեք և կգտնեք, դուռը թակեցեք և կբացվի ձեզ:

Մաթևոս 7:7

Եթե ձեզանից մեկը հիվանդ է, թող եկեղեցու երեցներին կանչի, որ նրա վրա աղոթք անեն, նրան յուղով օծեն Տիրոջ անունովը. և հավատքով աղոթքը կփրկի այն հիվանդին, և Տերը վեր կկացնի նրան. և եթե մեղք գործած լինի, կթողվի նրան: Իրար խոստովանեցեք ձեր հանցանքները և իրար վրա աղոթք արեք, որ բժշկվեք, շատ զորավոր է արդարի աղոթքը ներգործելով:

Հակոբոս 5:14-16

Սրա համար ասում են ձեզ, թե ամեն ինչ որ աղոթք անելով խնդրեք, հավատացեք՝ թե կառնեք, և կլինի ձեզ:

Մարկոս 11:24

ԻՆՉՈ՞Ւ Է ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ ՄՏԱՊԱՀԵԼ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԸ

Աստծու Խոսքը մտապահելը հնարավորություն է տալիս կենտրոնանալ Նրա վրա այնպիսի ժամանակներում, երբ չես կարողանում կարդալ Աստվածաշունչը: Մտապահելը ճանապարհ է նաև Խոսքի ավելի խորն ընկալման համար: Եթե պատրաստվում ես կենտրոնանալ Տիրոջ օրենքի վրա գիշեր ու ցերեկ, պետք է դրա մի փոքր մասը գոնե գլխիդ մեջ լինի:

Խոսքի մտապահումը զորացնում է մեր հավատքը, որովհետև հավատքը գալիս է լսելուց, և լսելն էլ՝ Աստծու Խոսքից: Դու կարող ես լսել Աստծու Խոսքը հենց քո գլխից՝ քո մտքից, քո ներսից:

Խոսքը մտապահելը ձևավորում է մեր աշխարհայացքը՝ համապատասխանեցնելով մեր մտածելակերպը Աստծու տեսակետներին:

Խոսքը մտապահելը Աստծու Խոսքի ընթերցումը դարձնում է առավել հեշտ ու ցանկալի, և սատանայի խաբկանքն ու ջանքերն առ այն, որ ես Խոսքը չկարդամ, հեշտությամբ պարտության են մատնվում, որովհետև Աստծու զգուշացումներով և խոստումներով ենք հաղթահարում սատանայի հնարքները:

Աստծու Խոսքի մտապահումը զտում ու մաքրում է իմ միտքը՝ ինձ համար առավել հեշտ դարձնելով սխալներ հայտնաբերելը: Աշխարհը լի է սխալներով, որովհետև այս աշխարհի «աստվածը» ստախոս է:

Աստծու Խոսքի մտապահումն ինձ կարողություն է տալիս սեփական անձս և ընտանիքս չարի հարձակումներից պաշտպանելու համար սատանայի երեսին հարվածել մի ուժով, որին նա հակառակվել չի կարող: Ինչո՞վ ես դու պայքարում նրա դեմ: Նա քեզնից զորավոր է և նա ատում է քեզ, քո ընտանիքը, քո ամուսնությունը, եկեղեցին և Աստծուն: Ինչպե՞ս կարող է մեկը քայլել սատանայի իշխանության տակ գտնվող աշխարհում՝ առանց ձեռքում սուր ունենալու:

Խոսքի մտապահումը տալիս է ամենագորավոր և ամենաքաղցր խոսքերը՝ կարիքի մեջ գտնվողներին ծառայելու համար:

Աստծու Խոսքի մտապահումը տալիս է Հիսուսի հետ շփման հիմք, որովհետև Աստվածաշնչի միջոցով Նա մեզ հետ խոսում է քաղցրությամբ ու զորությամբ:

Ջոն Փայկեր

Թարգմանիչ, 2019թ., № 9 (115)

ՆՊԱՏԱԿԸ ԴԻՏԵԼՈՎ՝ ՎԱԶԻՐ ԴԵՊԻ ՎԵՐԻՆ ՄՐՑԱՆ ԱԿԸ

Լրագրող ու լեռնագնաց Ջոն Բրաքաուերը որոշել էր հասնել Էվերեստ լեռան գագաթը: Թեև այդ դժվարին վերելքը պատճառ դարձավ նրա մի քանի ընկերների մահվան, սակայն նա համառորեն շարունակեց ուղին և 1996թ. մայիսի 10-ին հասավ գագաթին:

Արտահայտելով իր զգացումները՝ նա ասում է. «Հիմա, երբ գտնվում եմ Էվերեստ լեռան գագաթին, ոտքերիս տակ մի սքանչելի աշխարհ է տարածված: Ինձ դատարկված եմ զգում այն զգացումից, որը ամիսներ շարունակ ինձ լարված էր պահում և մղում նպատակիս իրագործմանը: Հիմա ամեն ինչ ավարտված է թվում ինձ»:

.....

Ոչինչ հոգս մի անեք. այլ ամեն բանում աղոթքով և աղաչանքով և գոհությամբ՝ ձեր խնդրվածքները թող հայտնի լինեն Աստծուն: Եվ Աստծո խաղաղությունը, որ ամեն մտքից վեր է, կպահպանի ձեր սրտերն ու մտքերը Քրիստոս Հիսուսումը:

Ժամանակավոր նպատակները չեն կարող մեզ լիովին գոհացնել: Այս իրողությանը հանդիպում ենք Պողոս առաքյալի ծառայության մեջ: Փիլիպեի եկեղեցու հավատացյալներին նա ասում է. «Հետևում եմ դեպի նպատակը՝ Աստծո վերին կոչումի մրցանակին Քրիստոս Հիսուսումը» (Փիլիպ. 3:14): «Որ կնորոգի (Հիսուս Քրիստոսը) մեր խոնարհ մարմինը, որ իր փառավոր մարմնին կերպարանակից լինի» (Փիլիպ. 3:21),- հայտնում է Պողոս առաքյալը:

Ամենից հզոր մղումը մեզ կարող է տալ այդ նպատակակետը: Այն մեզ ներշնչում է հետզհետե ավելի նմանվել Քրիստոսին: Առաջադիմության յուրաքանչյուր քայլ մեզ հոգեկան ուրախություն ու գոհունակություն է բերում: Որքա՞ն ճիգ ենք թափում այդ նպատակակետին հասնելու համար:

Թույլ մի՛ տուր, որ երկրավոր նպատակները արգելք լինեն՝ հասնելու հավիտենականին:

Փիլիպեցիս 4:6-7

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հաճառաք Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին Հովհաննիս 3:16-ում կարդում ենք. «Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միակերպին Որդուն տվեց, որ ով Նրան հաճառաք չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մուսցակյան
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Մարգիտ
ՀԱԹ (Քանգաղեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Նազարյան Ահարոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Շրջաններ		
Արտվան	094-34-75-91	Զաքարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ագարակ	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գառնապետյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38	Փյոյոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատաղան)	098-46-12-61	Ստյոպա, 094-68-67-68 Արմեն
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարդան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միհր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միհր
Ծամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093-48-76-43	Նաղարյան Արթուր
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոփիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրխասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՍ ՀԻՍՈՒՍԻ ՎԵՐԱԴԱՐՉԻՆ

Սիրտերնիդ շխտովի. Աստուծոյ հաւատացէք, ինձի ալ հաւատացէք: Իմ Հօրս տունը շատ քնակարաններ կան. Ապա թէ ոչ՝ ես ձեզի պիտի ըսէի. Հիմա կ'երթամ ու ձեզի տեղ կը պատրաստեմ: Եւ եթե երթամ ու ձեզի տեղ պատրաստեմ, նորէն կու գամ և ձեզ քովս կ'առնեմ, որպէս զի ուր ես եմ՝ դուք ալ իոն ըլլաք:

Յովհ. 14:1-3

Ուստի համբերող եղէք, եղբայրներ, մինչև Տէրոջը գաժուստը. Ահա երկրագործը կը սպասէ երկրի պատուական պտուղին՝ անոր համար համբերելով, մինչև առաջին ու վերջին անձրևը առնէ:

Յակոբոս 5:7

Վասն զի Տէրը ինք ազդարարութեան հրամանով, հրեշտակապետին ձայնով ու Աստուծոյ փողովը երկինքէն պիտի իջնէ, և Քրիստոսով մեռածները առաջ յարութիւն պիտի առնեն: Ետքը մենք ալ որ ողջ մնացած ենք՝ անոնցմով մէկտեղ պիտի յափշտակուին ամպերով Տէրոջը առջև ելլելու օրին մէջ, և այնպէս յափտեան Տէրոջը հետ պիտի ըլլանք:

Ա ԹԵՍ. 4:15-17

Ահա ամպերով կու գայ, ու ամէն աչք պիտի տեսնէ զանիկա, և անոնք որ զանիկա խոցեցին, և անոր վրայ կոծ պիտի ընեն երկրի քոլոր ազգերը:

Յայտնութիւն 1:7

Այս բաներուն վկայութիւն տուողը կ'ըսէ, Այո, շուտով կու գամ ես: Ամէն, եկուր, Տէր Յիսուս: Մեր Տէրոջը Յիսուս Քրիստոսի շնորհքը ձեր ամէնուն հետ ըլլայ: Ամէն:

Յայտնութիւն 22:20

Ուրեմն արթուն կեցէք, վասն զի չէք գիտեր թէ որ ժամուն ձեր Տէրը կու գայ:

Մատթ. 24:42